

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
ikke foreløbig. Jeg synes derfor ikke, man kan sige, at Frederiksberg Kommune er blevet stiftmoderligt behandlet; jeg synes, man maa sige, at dette Projekt byder dem en overordentlig god Ordning, om de end ikke faar det, som de helst synes at ville have det. Jeg skal yderligere tilføje, at det er ikke Meningen at sælge de Arealer, som findes for Trafikken gennem det indre Frederiksberg, altsaa fra Frederiksberg til Nørrebro; de maa henligge til mulig senere Brug, hvis Udviklingen en Gang skulde føre med sig, at disse Arealer inddrages under Trafikken.

Det ærede Medlem Hr. Drachmann var ked af de mange Stationer. Det er naturligvis rart, naar man bor langt ude, at kunne køre igennem, men det ærede Medlem vil sikkert ogsaa indse, at baade af Hensyn til Befolkningens Interesser paa de Steder, hvor disse Stationer lægges, og ogsaa af Hensyn til Statsbanernes trafikmæssige og økonomiske Interesser er det nødvendigt, at disse Stationer kommer. De to specielle Stationer, som det ærede Medlem nævnte: Nordre Frihavsgade og Svanemøllen, stammer allerede fra Betænkningen af 1911. Det har været offentligt bekendtgjort, at disse Stationer vilde komme, og paa de adskillige Henvendelser — det gælder maa- ske særlig Svanemøllen —, som Statsbanerne har faaet gennem de mange Aar, har man sagt: Naar Elektrificeringen kommer, skal disse Stationer komme; saa der er givet saadanne Løfter, at man overhovedet ikke kan komme bort derfra.

Det ærede Medlem kom med en lille Bemærkning om, at Statsbanerne bør optræde sømmeligt, naar de eksproprierer, eller, rettere sagt, naar de udnytter, hvad de har eksproprieret til Jernbanebrug. Det ærede Medlem sagde, at Statsbanerne eksproprierer længe i Forvejen, og saa bruger de Grundene til Udlejning. Det er jo naturligt og rimeligt, naar man ved, at en Banelinie skal lægges eller en Udvidelse finde Sted, at man saa eksproprierer længe i Forvejen, saa længe vi ikke har nogen Grundværdistigningsafgift. Og vilde Rigsdagen ikke bebrejde Statsbanerne det, hvis de lod saadanne Grunde henligge ubenyttede og slet ikke gjorde nogen Brug af dem? Det er selvfølgelig altid vanskeligt at tale om, hvorvidt der visse Steder findes det, det ærede Medlem kaldte arkitektoniske Uhyrer; for af midlertidig Natur bliver jo disse forskellige Bygninger, og de kan naturligvis ikke paa samme Maade som stedsevarende Bygninger falde ind i Formen. Jeg skal imidlertid

erkende, at der sikkert adskillige Steder er bygget Ting, som man maaske hellere vilde være fri for. Men jeg er ikke sikker paa, om man ikke fra Rigsdagens Side vilde have sagt: Hvis det havde været Privatdrift, saa var disse Grunde blevet ganske anderledes udnyttet, men her lader Statsbanerne værdifulde Grunde i en Storby ligge til ingen Nytte, medens de kunde udlejes og indbringe mange Penge for Statskassen.

Det ærede Medlem henviste til sidst til en her i Rigsdagen afleveret Henvendelse fra Industriraadet, hvori Industriraadet udtaler, at man er i Stand til at kunne fremstille det allerbeste herhjemme af, hvad der skal bruges til Elektrificeringen. Jeg har allerede paa Forhaand interesseret mig for dette Spørgsmaal, og jeg er klar over, at selve Vognmateriellet og ogsaa visse elektriske Installationer, Ledninger o. s. v., muligvis ogsaa de elektriske Motører i Vognene, vil kunne udføres herhjemme. Men der er andre elektriske Installationer i Vognene, med Hensyn til hvilke det sikkert vilde være uforsvarligt ikke at udnytte de Erfaringer, som den elektriske Drift andetsteds gennem Børnesygdomme gennem mange Aar er naaet til, og dette vil muligt for visse Deles Vedkommende kræve Levering udefra. Jeg skal imidlertid lade det være mig magtpaaliggende, at saa meget som muligt bliver dansk Arbejde, og det skulde glæde mig overordentligt, hvis det er rigtigt, hvad Industriraadet mener, at 90 pCt. kan laves herhjemme.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Rager i hans Betragtninger over Dampdrift, henholdsvis Dieseldrift, kontra elektrisk Drift, thi det er rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at i Nærtrafikken er det Hastigheden, som er det afgørende, det er den større Hastighed, der giver Mulighed for ny Trafik. Det er min bestemte Opfattelse, at hvis man gik til tyve Minutters Dampdrift i Nærtrafikken, vilde det give en sikker Merudgift, men ingen Chancer for tilsvarende forøgede Indtægter.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard skal jeg sige, udover hvad der maa findes som Svar i det, jeg allerede har sagt, at det er ikke min Opfattelse, at der ved Gennemførelsen af dette Lovforslag skabes nogen Konkurrence med de elektriske Sporveje, som Kommunerne ikke er klar over maa komme. Det falder lidt sammen med, hvad jeg sagde til det ærede Medlem Hr. Slebsager om Trafiksamarbejde, og jeg sagde i min Forelæggelsestale udtrykkeligt, at vi her staar ikke alene overfor Spørgsmaalet